

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudců Mgr. Petra Sedláka, Ph.D. a JUDr. Václava Štencla, MA v právní věci

žalobce: **K. S.**
zastoupen advokátkou Mgr. Dominikou Kovaříkovou
sídlem Horní náměstí 7, 779 00 Olomouc

proti
žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**
Tomáše Bati 21, 761 90 Zlín

za účasti osoby zúčastněné na řízení: **Povodí Moravy, s.p.**, se sídlem Brno, Dřevařská 11,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 11. 2015, č. j. KUZL 65614/2015

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladu řízení.
- III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává.**

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 28. 1. 2016, se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu ze dne 18. 11. 2015 č. j. KUZL 6561/2015, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Otrokovice, odboru stavební úřad (dále jen „správní orgán prvního stupně“) ze dne 3. 6. 2015, č. j. SÚ/54511/2014/FOZ o umístění stavby „Morava, T. – ochranná hráz“ (dále jen „územní rozhodnutí“).

II. Obsah žaloby

2. Úvodem žalobce poukázal na to, že pozemky v jeho vlastnictví (p. č. x, p. č. st. x a p. č. x - všechny v katastrální území T. n. M.) se nacházejí v záplavovém území vymezeném opatřením obecné povahy „Aktualizace záplavového území Moravy (včetně aktivních zón) v úseku km PB 131,643, LB 133,013 – PB 186,800, LB 196,200 na území Zlínského kraje“ ze dne 16. 4. 2013, č. j. KUZL 38964/2012 (dále jen „Aktualizace záplavového území Moravy“). Žalobce je však přesvědčen, že pozemky v jeho vlastnictví fakticky spadají pod definici území určených k řízeným odlivům povodní. Rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, kterým bylo povoleno umístění ochranné hráze, nebylo vydáno v souladu se zákonem, neboť ochranná hráz bude mít za následek řízený rozliv povodní a zadržení povodňových vod na území, kde se mimo jiné nacházejí i pozemky ve vlastnictví žalobce. Předmětné území však bylo vymezeno jako území, které může být zaplaveno vodou při výskytu přirozené povodně. Žalobce nesouhlasí s tvrzením žalovaného, že výstavbou hráze nedojde k řízenému rozlivu. Ochranná hráz má sice za cíl ochránit zastavěné území obce T. a nikoliv zadržet vodu v území, avšak fakticky právě její výstavbou k zadržení vody v území dojde. Realizací předmětné ochranné hráze dojde v případě zvýšeného průtoku v říčce Mojeně k odklonění zvýšeného průtoku z koryta podél vnější strany hráze a tím dojde k zaplavení území západně od obce T.
3. K tomu žalobce zdůraznil dikci ust. § 68 zákona č. 254/2001, Sb., o vodách, ve znění pozdějších předpisů, které za území určená k řízeným rozlivům povodní považuje pozemky nezbytné pro vzdouvání, popřípadě akumulaci povrchových vod veřejně prospěšnými stavbami na ochranu před povodněmi, k nimž bylo omezeno vlastnické právo dohodou nebo postupem podle § 55a. Avšak práva k pozemkům ve vlastnictví žalobce omezena nebyla.
4. Závěrem žalobce odkázal na jím podané odvolání s tím, že po celou dobu územního řízení poukazoval na zhoršení odtokových poměrů v území dotčeném umístěnou stavbou. Při vypořádání této odvolací námítky žalovaný uvedl, že v projektové dokumentaci pro stavební povolení budou v nové ochranné hrázi navržena taková opatření, která umožní odtok nakumulovaných vod ze záplavového území zpět do řeky Mojeny minimálně ve stávajícím rozsahu. Dle názoru žalobce je tato podmínka nespílitelná. Odtok by se neobešel bez nového územního rozhodnutí vzhledem k tomu, že by šlo o nový stavební objekt. Žalobce je přesvědčen, že jediným účinným řešením, jak zajistit odtok naakumulovaných vod ze záplavového území je realizace zcela nové propusti ve valu.

III. Vyjádření žalovaného a replika žalobce

5. Žalovaný navrhl žalobu jako nedůvodnou zamítnout. Záměr je plně v souladu s územně plánovací dokumentací. Dle Územního plánu T. a Územního plánu K. je předmětný záměr vymezen jako veřejně prospěšná stavba. Záměrem je ochrana zastavěného území obce T. a obce K. před povodněmi. Předmětný záměr je v souladu s obecnými požadavky na využívání území a dotčené orgány vyjádřily formou závazných stanovisek s umístěním záměru souhlas za stanovených podmínek.
6. K názoru žalobce, že realizací projektu ochranné hráze bodu pozemky v jeho vlastnictví fakticky spadat pod definici území určených k řízeným odlivům povodní, žalovaný zdůrazňuje, že rozhodnutí správních orgánů vychází ze všech podkladů pro rozhodnutí a obsahuje podmínky, kterými budou zabezpečeny požadavky vyplývající ze závazných stanovisek dotčených orgánů. Nad to žalovaný zdůraznil, že za správnost, celistvost, úplnost a bezpečnost stavby provedené podle jím zpracované projektové dokumentace, jakož i za technickou a ekonomickou úroveň stavby odpovídá projektant.
7. Co se týče namítaného zhoršení odtokových poměrů, žalovaný zdůrazňuje, že hlavním cílem projektu je ochrana zastavěného území obce T. a nikoliv zajištění odvedení povodňových vod z pozemků v záplavovém území. Nicméně i přes tuto skutečnost bylo jednou z podmínek (č. 21) stanovených v Územním rozhodnutí, že v projektové dokumentaci pro stavební povolení budou po podrobném zaměření terénu navržena v nové ochranné hrázi taková opatření, která umožní odtok naakumulovaných vod ze záplavového území zpět do řeky Mojeny minimálně ve stávajícím rozsahu.
8. V rámci podané repliky žalobce setrval na názoru, že stavba je v rozporu s územním plánem, jelikož pozemky dotčené stavbou by v případě, že by stavba byla povolena, musely být v územním plánu určeny jako území určené k řízeným rozlivům povodní. Skutečnost, že žádný z dotčených orgánů neměl k dokumentaci výhrady, nemůže znamenat, že je správní orgán prvního stupně povinen bez dalšího návrhu vyhovět. Stavební úřad, kterým je správní orgán prvního stupně, je odborný orgán, který se, mimo jiné, zabývá souladem předloženého záměru s územním plánem. Své povinnosti se nemůže zprostit odkazem na ust. § 159 zákona č. 183/2006 Sb., stavebního zákona, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), kterým je stanovena odpovědnost projektanta. Pokud by nedocházelo k akumulaci povodňových vod, nebyl by záměr v rozporu s územním plánem.
9. Při jednání žalobce přednesl žalobu shodně jako s jejím písemným vyhotovením. Žalovaný nad rámec svého vyjádření uvedl, že území, na kterém se nacházejí pozemky ve vlastnictví žalobce je vedeno jako území s přirozeným rozlivem povodňových vod Q20. K zaplavování tohoto území po dvacetileté vodě dochází již v současné době. Ochranná hráz má pouze chránit před povodněmi zastavěnou část obce T. Tato skutečnost je žalobci známa, neboť jí argumentoval i v rámci jiných správních řízení. V roce 2013 byla vyhlášena aktivní zóna záplavového území až do rozsahu Q100. Tato zóna zasahuje až do zastavěného území obce T. Splnitelnost

podmínky navržení takových opatření, která umožní odtok naakumulovaných vod ze záplavového území zpět do řeky Mojeny minimálně ve stávajícím rozsahu bude v konkrétní podobě řešena ve stavebním řízení. Žalobce i žalovaný předložili mapy, na kterých je zobrazeno území, aktivní zóny a vymezení ochranné hráze.

IV. Posouzení věci krajským soudem

10. Krajský soud v Brně na základě včas podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2, věta první, s. ř. s.), jakož i řízení předcházející jeho vydání, a dospěl k závěru, že žaloba **není důvodná**. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). O žalobě soud rozhodl po nařízeném soudním jednání.
11. Z obsahu správního spisu soud zjistil následující skutečnosti. Dne 4. 12. 2013 podal žadatel, jímž je Povodí Moravy, s.p. u správního orgánu prvního stupně žádost o vydání rozhodnutí o umístění stavby „Morava, T. – ochranná hráz“. Jeden z pozemků, na kterých má být stavba umístěna, je i pozemek p. č. x v katastrálním území T. na Moravě ve vlastnictví žalobce. Žalobce je dále vlastníkem pozemků p. č. x a p. č. st. x v katastrálním území T. n. M., které se nacházejí v těsné blízkosti místa určeného pro realizaci stavby, na téže straně ochranné hráze jako pozemek p. č. x. Dne 3. 6. 2015 vydal správní orgán prvního stupně pod č. j. SÚ/54511/2014/FOZ rozhodnutí o umístění stavby a stanovil podmínky pro umístění a projektovou přípravu stavby. Účelem stavby je zvýšení stupně protipovodňové ochrany obce T. před extrémními povodňovými průtoky řeky Moravy a říčky Mojeny podél západního okraje obce T., a to zvýšením stávajících ochranných hrází kolem areálu závodíště na levém břehu říčky Mojeny ve spodní části obce, dále zvýšením stávající ochranné hráze na pravém břehu říčky Mojeny ve spodní a střední části úseku pod a nad silnicí do K., vybudováním nové ochranné hráze pod obcí podél pravého břehu levobřežního přítoku do říčky Mojeny – tzv. Hlavníčky v úseku po železniční trati Břeclav – Přerov a vybudováním ochranné hráze nad obcí T. v úseku podél levého břehu tzv. Hájská příkopa v úseku po železniční trati.
12. Proti územnímu rozhodnutí podal žalobce odvolání s tím, že stejně jako v žalobě namítal především zhoršení odtokových poměrů v důsledku provedení stavby ochranné hráze a nerealizovatelnost podmínky navržení dalších ochranných opatření v rámci dokumentaci ke stavebnímu řízení. Dále namítal, že nebylo přistoupeno k omezení vlastnického práva k jeho pozemkům dohodou ani postupem dle § 55a) zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o vodách“), jak předpokládá § 68 téhož zákona. I z tohoto důvodu nemělo být vydáno kladné rozhodnutí o umístění stavby. Pokud nebude do stavebního záměru doplněna stavba nového koryta řeky Mojeny a dojde k uzavření stavidla ochranné hráze z důvodu ochrany levé strany toku řeky Mojeny (zastavěného území obce T.), bude se jednat o řízený rozliv povodní právě na oblast, kde se nacházejí pozemky ve vlastnictví žalobce, čerpací benzinová stanice a zemědělská půda. Žalobce se též zmiňoval předešlé povodně a jejich následky.

13. Žalovaný odvolání žalobce zamítl a potvrdil rozhodnutí správního orgánu prvního stupně umístění stavby ochranné hráze. K odvolacím námitkám se vyjádřil následovně. V územním řízení o umístění stavby je správní orgán vázán konkrétním podaným návrhem žadatele a předložený záměr nemůže sám bez výslovné vůle žadatele měnit. Jeho povinností je přezkoumat a zjistit, zda je podaný návrh v souladu s cíli a záměry územního plánování. Nebylo možné vyhovět návrhu žalobce, aby bylo vybudováno nové koryto a nový most tak, aby byl zajištěn odtok nakumulovaných vod na jeho pozemcích. Byla doložena kladná závazná stanoviska dotčených orgánů. Žalovaný uvedl, že trvá na tom, že předmětný závěr není vodním dílem, které vzdouvá, popřípadě akumuluje povrchové vody na ochranu území před povodněmi, a tudíž se nejedná o území určené k řízeným rozlivům povodní dle ust. § 68 zákona o vodách. Dále se žalovaný v napadeném rozhodnutí vyjádřil ke skutečnosti, zda mělo být vlastnické právo žalobce k pozemku, na němž bude stavba umístěna, omezeno. Odkázal na ust. § 83 odst. 3 stavebního zákona, dle kterého jestliže žadatel nemá vlastnické právo, smlouvu nebo doklad o právu provést stavbu předloží souhlas jejich vlastníka; to neplatí, lze-li pozemek nebo stavbu vyvlastnit. Dle ust. § 170 odst. 1 stavebního zákona lze práva k pozemkům lze odejmout nebo omezit, mimo jiné, pokud jsou potřebné k uskutečnění veřejně prospěšných staveb.
14. Spornou právní otázkou mezi účastníky je, zda mělo být přistoupeno k povolení umístění stavby ochranné hráze. Prvně se krajský soud zabýval tím, zda je územní rozhodnutí v souladu s vydanou územně plánovací dokumentací, respektive zda je zde soulad mezi vymezeným účelem území a faktickým stavem, který nastane v důsledku stavby ochranné hráze.
15. S účinností ode dne 1. 8. 2010 dle ust. § 66 odst. 7 zákona o vodách záplavová území a jejich aktivní zóny stanovuje na návrh správce vodního toku vodoprávní úřad opatřením obecné povahy.
16. V řešeném území, na kterém se nacházejí i žalobcovy pozemky, bylo stanoveno záplavové území opatřením obecné povahy Krajského úřadu Zlínského kraje ze dne 16. 4. 2013, č. j. KUZL 38964/2012 (dále jen „Aktualizace záplavového území Moravy“), jakožto úřadu vodoprávního, byla stanovena záplavová území a vymezena aktivní zóna tohoto záplavového území toku Morava v úseku km PB 131,643, LB 133,013 – PB 186,800, LB 196,200 na území Zlínského kraje dle ust. § 66 odst. a 2 zákona o vodách. Před účinností tohoto opatření obecné povahy byla záplavová území ve Zlínském kraji stanovena přípisy Krajského úřadu Zlínského kraje ze dne 6. 12. 2004, č. j. KUZL 18117/2004 ŽPZE-DZ, ze dne 15. 8. 2005, č. j. KUZL 7110/2005 ŽPZE-RH, ze dne 10. 9. 2007, č. j. KUZL 32816/2007 a ze dne 10. 12. 2008, č. j. 65829/2008.
17. Záplavová území jsou pro jednotlivá území obvykle členěna v rámci územně plánovací dokumentace, tj. v územním nebo regulačním plánu. Při tvorbě plánů jsou dotčenými orgány v oblasti vodního hospodářství obce s rozšířenou působností a krajské úřady (vodoprávní úřady), které uplatňují podle vodního zákona svá stanoviska ve všech fázích pořizování plánů, a tím hájí veřejné zájmy

v území. Předmětné území je jako záplavové označováno Územním plánem T. - Opatření obecné povahy č. 1/2012, který nabyl účinnosti ode dne 28. 12.2012.

18. V rámci územního posouzení správní orgán prvního stupně zkoumá, zda je záměr žadatele na umístění stavby v souladu s § 90 stavebního zákona (ve znění účinném do 31. 12. 2017), tj. mimo jiné také v souladu s: a) vydanou územně plánovací dokumentací, b) s cíli a úkoly územního plánování, e) s požadavky zvláštních právních předpisů a se stanovisky dotčených orgánů podle zvláštních právních předpisů, popřípadě s výsledkem řešení rozporů a s ochranou práv a právem chráněných zájmů účastníků řízení. Správní orgány se v rámci územního řízení těmito podmínkami zabývaly a konstatovaly, že předmětný záměr je v souladu se zásadami územního rozvoje Zlínského kraje zahrnující právní stav ke dni 5. 10. 2012 a s Územním plánem T.
19. Žalobce má za to, že umístěním stavby dojde k faktickému vzniku území určeného k *řízeným rozlivům povodní* dle ust. § 68 zákona o vodách, avšak území bylo vymezeno jako *záplavové*, proto je územní rozhodnutí v rozporu s územně plánovací dokumentací. Takový závěr nelze dle krajského soudu akceptovat.
20. Vymezení záplavového území a aktivní zóny s rozdílným způsobem možného využití je základním a neopominutelným opatřením v ochraně před povodněmi, jehož výsledkem je lepší a účelnější zvládání povodní a omezení ztrát na lidských životech, zdraví a majetku. Pro následné strategické rozhodování o realizaci a rozsahu opatření k ochraně před povodněmi je nezbytné znát rozsah potenciálně ohroženého území, tedy rozsah záplavového území, včetně aktivních zón záplavového území.
21. Území, na kterém se nacházejí pozemky žalobce, bylo určeno jako území záplavové. Jako záplavová území jsou označována dle ust. § 66 zákona o vodách administrativně určená (opatřením obecné povahy vydaným vodoprávním úřadem) území, která mohou být při výskytu přirozené povodně zaplavena vodou. Předmětné ustanovení je ovšem třeba vykládat tak, že se jedná o území, která jsou zaplavena vodou při přirozené povodni bez ohledu na to, zda následný rozliv je řízený či přirozený. Ust. § 68 zákona o vodách, které definuje území určená k řízeným rozlivům povodní tak, že se za ně považují pozemky nezbytné pro vzdouvání, popřípadě akumulaci povrchových vod veřejně prospěšnými stavbami na ochranu před povodněmi, k nimž bylo omezeno vlastnické právo dohodou nebo postupem podle § 55a, pouze specifikuje území, která jsou určena k řízenému rozlivu při výskytu přirozených povodní. Jinak řečeno záplavová území jsou taková území, která jsou zaplavována v důsledku výskytu povodní, bez ohledu na to, zda k zaplavení dojde v důsledku řízeného nebo přirozeného rozlivu.
22. S ohledem na shora uvedené, se krajský soud při posouzení souladu záměru s územním plánem obce T. nezabýval tím, zda bude fakticky probíhat řízený rozliv, či bude případné zatopení žalobcových pozemků důsledkem přirozeného rozlivu. Území bylo stanoveno jako záplavové území dle ust. § 66 zákona o vodách bez ohledu, zda je určeno k řízeným či přirozeným rozlivům povodní. Tímto

výkladem došel zdejší soud k závěru, že záměr není v rozporu s účelem, za kterým bylo území vymezeno.

23. V další části žalobce, stejně jako v odvolání, namítal, že v území dotčeném umístěnou stavbou dojde ke zhoršení odtokových poměrů, konkrétně v území ležícím západně od ochranné hráze. Krajský soud posoudil i tuto námitku a dospěl k závěru, že není důvodná.
24. Správní orgán prvního stupně specifikoval v územním rozhodnutí pod bodem 21 podmínku týkající se zachování odtokových poměrů v záplavovém území tak, že v projektové dokumentaci pro stavební povolení budou muset zvolená opatření umožnit odtok naakumulovaných vod ze záplavového území zpět do řeky Mojeny tak, aby byly zachovány odtokové poměry minimálně ve stávajícím rozsahu. Takto vymezená podmínka fakticky popírá účel stavby ochranné hráze, neboť veškerá voda, která by byla odváděna podél západního břehu hráze mimo obec T., by byla vpouštěna zpět do řeky Mojeny v obci T., jen několik stovek metrů níže po proudu.
25. V tuto chvíli je však předčasné hodnotit tuto podmínku s jejími konkrétními důsledky. Není možno předjímat, k jakému opatření bude přistoupeno, neboť to bude zvoleno až s ohledem na výsledky zaměření terénu. Je třeba rozlišovat mezi správním řízením týkajícím se umístění staveb na jedné straně a řízením stavebním, které je zakončeno akty fakticky již povolujícími jejich výstavbu. V územním řízení, které bylo ukončeno územním rozhodnutím povolujícím stavbu ochranné hráze, se neposuzuje konkrétní způsob provedení stavby, o tom se jedná až ve stavebním řízení. V rámci umístování stavby v územním řízení se primárně posuzuje soulad navrhované stavby s územně plánovací dokumentací. Jak uvedl Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 15. 12. 2011, sp. zn. 1 As 133/2011, „*smysl územního řízení je odlišný od smyslu stavebního řízení. ... v případě stavebního řízení se však jedná již jen o posouzení, zda předložená dokumentace odpovídá výsledkům územního řízení a je v souladu s veřejnými zájmy hájenými dotčenými orgány ...*“. Naplnění podmínek stanovených správním orgánem prvního stupně v územním rozhodnutí bude posuzováno v rámci stavebního řízení o povolení stavby. Bude na stavebním úřadu, aby v rámci následného stavebního řízení posoudil provedení stavby, její technické aspekty a splnění podmínek stanovených v územním rozhodnutí. stavební zákon poskytuje žalobci, jakožto účastníku stavebního řízení dle ust. § 109 stavebního zákona, nástroje možnosti obrany.
26. Ani třetí a poslední žalobní námitku krajský soud neposoudil jako důvodnou. Pokud by se žalobcovy pozemky po vybudování ochranné hráze fakticky staly územím určeným k řízeným rozlivům povodní což, jak zdejší soud shora podrobně odůvodnil, není v rozporu s tím, že bylo území určeno jako záplavové, podmínka omezení vlastnického práva k těmto pozemkům dle ust. § 68 zákona o vodách nebrání vydání kladného rozhodnutí o umístění stavby.
27. Dle § 86 odst. 3 stavebního zákona ve vztahu k žádosti o územní rozhodnutí platí, že jestliže žadatel nemá vlastnické právo, smlouvu nebo doklad o právu provést stavbu nebo opatření k pozemku nebo stavbě, předloží souhlas jejich vlastníka; to

neplatí, *lze-li* pozemek nebo stavbu vyvlastnit. Stavební úřad v územním řízení zkoumá základní podmínky pro možnost vyvlastnění, tedy zda je pro konkrétní navrhovanou stavbu dán stavebním zákonem nebo jiným zvláštním zákonem vyvlastňovací titul v tom smyslu, že pro daný účel zákon připouští možnost pozemek vyvlastnit. Pravomocné územní rozhodnutí představuje předpoklad pro následné zahájení vyvlastňovacího řízení, což potvrdil ve své judikatuře i Nejvyšší správní soud kupříkladu v rozsudku ze dne 22. 3. 2017, č. j. 6 As 231/2016-40 (veškerá rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz): „*Stavební zákon i ostatní právní předpisy předpokládají, že v případě staveb, pro které lze vyvlastnit, se nejprve rozhoduje o jejich umístění v územním řízení. Teprve poté (pokud k žádosti o územní rozhodnutí nebyl předložen souhlas vlastníka pozemku) je možné vést řízení vyvlastňovací, jehož předmětem je úplné posouzení podmínek pro vyvlastnění dle § 3 – 5 zákona o vyvlastnění... Takto je ostatně koncipován § 18 odst. 3 písm. b) zákona o vyvlastnění, podle něhož je k žádosti o vyvlastnění třeba připojit územní rozhodnutí, vyžaduje-li jeho vydání pro daný účel vyvlastnění zvláštní právní předpis a není-li stavební úřad, který je vydal, současně vyvlastňovacím úřadem. V okamžiku podání žádosti o vyvlastnění tudíž musí žadatel disponovat pravomocným územním rozhodnutím.*“

28. Žalovaný se možností vyvlastnění v napadeném rozhodnutí zabýval a odkázal na ust.
- § 170 odst. 1 písm. b) stavebního zákona, který stanovuje, že práva k pozemkům a stavbám, potřebná pro uskutečnění staveb nebo jiných veřejně prospěšných opatření podle tohoto zákona, lze odejmout nebo omezit, jsou-li vymezeny ve vydané územně plánovací dokumentaci a jde-li o veřejně prospěšné opatření, a to snižování ohrožení v území povodněmi a jinými přírodními katastrofami. Žalovaný posoudil obecné podmínky pro vyvlastnění jako splněné.
29. Zkoumat konkrétní podmínky pro omezení vlastnického práva k pozemku dle § 3 – 5 zákona o vyvlastnění nepřísluší stavebnímu úřadu v územním řízení, ale vyvlastňovacímu úřadu v následném řízení vedeném dle zákona o vyvlastnění. Pravomocné rozhodnutí o umístění stavby pouze označí ty pozemky, které, nedojde-li k dohodě s vlastníkem, mohou být předmětem následného řízení o vyvlastnění.
30. Krajský soud v Brně uzavírá, že území určená k řízeným rozlivům povodní jsou subsumována pod definiční pojem záplavového území. Pokud se žalobcovy pozemky nacházejí na území označeném jako záplavové, případný faktický řízený rozliv povodní není v rozporu s vymezeným účelem. V rámci následného stavebního řízení bude na stavebním úřadu, aby posoudil provedení stavby, její technické aspekty a splnění podmínek stanovených v územním rozhodnutí, tedy i podmínku umožnění odtoku naakumulovaných vod v části záplavového území. V této fázi řízení nelze stanovenou podmínku označit za nesplnitelnou. Ani skutečnost, že práva k pozemkům žalobce nebyla doposud omezena, nebrání kladnému rozhodnutí o umístění stavby, neboť právě územní řízení musí předcházet řízení vyvlastňovacímu.

V. Shrnutí a náklady řízení

31. S ohledem na vše shora uvedené dospěl soud k závěru, že rozhodnutí žalovaného, kterým bylo odvolání žalobce zamítnuto, bylo vydáno v souladu se zákonem a shora uvedené žalobní námitky uplatněné žalobcem nejsou důvodné. Soudu tedy nezbylo, než žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítnout.
32. Výroky o nákladech řízení mají oporu v ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce v řízení úspěšný nebyl, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nepřísluší. Žalovaný, který měl v řízení plný úspěch, náhradu nákladů spojených s tímto řízením nepožadoval, proto mu jí soud nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno dne 24. 1. 2018

JUDr. Jaroslava Skoumalová, v.r.
předsedkyně senátu